

Zelei Miklós

KOALA

- Csapatépítő tréning -

*„elegem van a történelemből
tízezer helyszínén tízezer változatban
mindenki mindig ugyanazt csinálja*

*új nyelven akarok beszélni
amelyben nincs olyan szó hogy világszidóság
sem olyan mondat hogy ez egy fasiszta nép*

*a mindenség sötétjében egy verssoron kuporogva
mint tábori székén Bartók
fonográfhengere és jegyzetblokk helyett*

*a csontjaimba rögzítem
hogy a gazdátlanul összedőlő templomokban
ahol még megvan az ajtó*

*a deszka ujjnyi részén át mit füttyül a szél
hol a kaddist hajlúgatja sívítva
hol egy elcsukló csángó siratót”*

(Orbán Ottó: Este az embereknél, 1991)

Nagy felhajtás csütörtökön, reggeltől ebédig.

SZEREPLŐK:

ŐEXCELLENCIÁJA, eléggé kövér, csakis fejedelmi többesben beszél
MOTOSEK, vén huncut, sőt

OTI, Motosek lánya, szép az arca, kiválóak a fizikai adottságai

FREIDL JANÓ közéleti kezdeményező

DR. HANS SCHUSCHMANN bécsi főigazgató hangja, két lába és
helikopterének zúgása

II. RAMSZESZ

Rendőrök, fogdmegek, maffiózók, táncosnók, falusi küldöttség

Elhangzanak: Csongrádi Kata Ko-ko-kó, koala maci kezdetű nótájának bevezető strófái; a Quimbi egyik számának részlete; a Szép vagy, gyönyörű vagy, Magyarország dalbetét; az 1848 című induló; az Esik eső karikára kezdetű Kossuth-nóta változata; a Csön-csön gyűrű; a Kabaré című film Pénz dalának részlete; Radnóti Miklós Nem tudhatom című verse által inspirált szöveg; egy rövid részlethez Weöres Sándor A kétfejű fenevad, avagy Pécs 1686-ban című történelmi panoptikuma első részének IV. jelenése adott indítást; eléneklik a Marseillaise bevezető sorait, hangszeres kíséret nélkül; felhangzik az Aranyeső című mulatós, szöveg nélkül és szöveggel is; elhangzik a Ricsárdgír zenekar Járjuk járjuk a koala táncot kezdetű száma.

1. JELENET

ŐEXCELLENCIÁJA ül az ágy szélén, ébredszik. Odahúzza a guillotine-t, kedvenc játékát, van vagy másfél méter magas: – Polgárosodás, jó reggelt! De hol a mi kis erszényesünk? Bukszásunk? Bugyelláris macikánk? Pénztárcás medvénk, főnyereményünk, címerállatunk. (Énekel.)

Ko-ko-kó, koala maci,
ko-ko-kó, koala maci,
ko-ko-ko-ko-kó,
ko-ko-ko-ko-kó.

Kedves kis barna mackó,
Imádják oly sokan,
Bundája színe, selyme,
Nyújtózik álmosan.

Az ágy belsejéből előveszi a koalamacit. Vele szokott aludni? A karjára veszi, ringatja, az ölébe ülteti.

– Na, mi van a zsebecskénkben?

Belenéz az erszényébe.

– Bíróságok? Békekölcsön-bevételek? Jaj! Olyanunk már nincsen. És erre büszkék vagyunk. De mivel pótoljuk a kiesést? Mivel? Mivel? Mivel? Szerencsejátékcució. Legyen szerencsénk! Jó szerencsét! Sok szerencsét! Adókat, illetéket, vámokat, jó sokat. Járulék-befizetés! Mindenki befizette? A járulékait? Kezét, lábát jó erősen össze is kötözzük. Nehogy a szökés. Democracy, ha mi működtetjük a guillo-

tine-t. Így. Ráfektetjük a deszkára, a szíjakat becsatoljuk. Most a bárd alá. Az éle pontosan a macinyak fölött ragyogjon. Glamour.

A dal részletét énekli.

- Sajnáljuk mi szegénykét, zutty! A glamour lezuhant, a fejecske leesett. Pontosán a dézsánkba, amit már előre a helyére tettünk. Az erszénye itt maradt. De hol a vér? A vér! A vérike. A nagy koalacícó. Motosek!

Lezsatolja a deszkáról a lefejezett koalát, a nyakánál belenéz.

- Csontszáraz. Az összes vér kifogyott belőle. Pedig a lefejezések után mindig visszaöntöttük. Hogy tudjuk a vérét venni, ha nincs neki? Motosek! Hogyan szívjuk, ha nincs benne? Motosek! Motosek!

Motosek be.

MOTOSEK *a zakóját gombolva fut:* - Excellenciád, dübörgök! Mindig füttyközselben!

ŐEXCELLENCIÁJA: - A vér?

MOTOSEK: - Excellenciád, újra fogom tölteni! Van vér. Bőven.

ŐEXCELLENCIÁJA: - De még kint az ütőerekben.

MOTOSEK: - A reggelit?

ŐEXCELLENCIÁJA: - Jaj, Motosek, a vér látványának hiányától teljesen elment az étvágyunk. Különben meg nincs a kabinetben egy megbízható asztalos? Inog a trónus, Motosek. Szóltunk tegnap is.

MOTOSEK: - Lesz reparáció. Lesz vér. Excellenciád, lesz minden! Mivel kezdjük a napot?

ŐEXCELLENCIÁJA: - Törvénykezzünk. *(Játszik a guillotine-nal. Fölemeli a bárdot és kioldja.)* Hogy ma már többet ne kelljen aztán.

MOTOSEK: - Vezessük be a Nabokov-szabályt?

ŐEXCELLENCIÁJA: - Mi is az, Motosek?

MOTOSEK: - Közösségi közlekedés. A busz a megállóban csak akkor áll meg, ha legalább három utas akar leszállni.

ŐEXCELLENCIÁJA: - Szeretne.

MOTOSEK: - Mit szeretne?

ŐEXCELLENCIÁJA: - Nem akarni szeretne. Itt csak mi akarhatunk, Motosek. Mi. *(Önmagára mutogat.)* Azaz mi. Úgy értem, hogy mi.

MOTOSEK: - Ez természetes, excellenciád. Csak akkor áll meg a busz, ha legalább három utas szállna le.

ŐEXCELLENCIÁJA: - Kiváló. Munkahelyteremtés. Most azonnal bevezetjük. Biztosan lesznek, akik párokat alkotva azért szállnak

buszra, hogy megfelelő díjazásért a magányos leszállókhöz csatlakozzanak.

MOTOSEK: – És ezzel elviselhetetlenül zsúfolttá tehetjük az utazást.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Ma pompás formában vagy, Motosek!

MOTOSEK: – Személyautóban is legyen kötelező a bukósisak! A lábszárvédőt is írjuk elő nekik!

ŐEXCELLENCIÁJA: – Hova jársz moziba, Motosek?

MOTOSEK: – Excellenciádat szolgálom.

ŐEXCELLENCIÁJA: – A gazdaság? Működik?

MOTOSEK: – Dübörög, excellenciád. A túloldalra az aluljáróban is kizárólag akkor szabad átkelni, amikor a felszíni jelzőlámpa szabad jelzésre vált.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Kitűnő, Motosek! Kitűnő! Mit gondolsz, kezdetben, amikor a guillotine használata nem volt tökéletesen begyakorolva, az első lefejezetteknek még kontrollra kellett járni?

MOTOSEK: – Kísérleteztek. A levágott fej elmosolyodott, amikor a fülébe kiabáltak: önnek megkegyelmezték.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Lám, a jó hírek az életünkben. Milyen fontosak!

Rendőrök kéz- és lábbilincsből, vezetőláncon a teljes fáraói díszben pompázó II. Ramszeszt viszik át a színen.

II. RAMSZESZ: – Ezt a bánásmódot kikérem magamnak! II. Ramszesz vagyok! Ügyvédet akarok! Tiltakozom. Ügyvéd! Ügyvéd!

ŐEXCELLENCIÁJA: – Mit követett el?

MOTOSEK: – Piramisjáték.

II. RAMSZESZ: – Sérelmezem az eljárást!

ŐEXCELLENCIÁJA: – Mások pénzének a szétosztása.

MOTOSEK: – Mi sose osztjuk szét, excellenciád!

II. RAMSZESZ: – Panasszal élek!

RENDŐR: – Éljlél, bazmeg!

MÁSIK RENDŐR *bokán rúgja*: – Hülye köcsög, pofa be!

II. RAMSZESZ: – Segítsenek! A telefonjuddal videózzák le a jogszerűtlen rendőri fellépést!

Őexcellenciája leengedi a guillotine bárdját.

II. RAMSZESZ: – Önkény! Önkény!

A rendőrök kivonszolják II. Ramszeszt. A fáraó kiáltozása még behalatszik egy kicsit.

ŐEXCELLENCIÁJA: – És egy ilyen történetről miért marad le a független sajtó? Motosek!

MOTOSEK *megnyom egy gombot*: – Hodászy, Cenne, Pürkerecz!

Csak a hangorkánjuk, a dübörgésük, csörömpölésük hallatszik: Tűrhetetlen! Lakhatatlan. Tarthatatlan! Íúúúúú, vúúúúú!... Kibirhatatlan! Nem élhető! Nem élhető! Úúúúúú, vúúúúú... Rémálom!

ŐEXCELLENCIÁJA: – Nem ezt! Motosek! A mi függetlenünket.

MOTOSEK *még egyszer megnyomja ugyanazt a gombot*: – Pürkerecz, Hodászy, Cenne!

Kintről angyalok kara:

Szép vagy, gyönyörű vagy, Magyarország,

Gyönyörűbb, mint a nagyvilág.

Ha zeng a zeneszó, látom ragyogó, szép orcád.

Táltos paripánkon odaszállunk,

Hazahív fű, fa, lomb s virág.

Úgy sír a hegedű, vár egy gyönyörű, szép ország.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Székleted már volt ma reggel, Motosek?

MOTOSEK: – Már úsztam is egy órát, excellenciád.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Minket az államügyek kikészítenek. Alighogy fölébredtünk, Motosek, azonnal eszünkbe jutott ez a mai lakoma. Jaj! Egyik csúcs a másik után és akkor még ez a lakoma is!

MOTOSEK: – A monstrukció.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Ülünk, ülünk és folyton eszünk. Kezdetben hashajtót vettünk be, hogy minél gyorsabban átszaladjon rajtunk a rengeteg kaja és ne hízzunk annyira. De ez nem vált be. Később is hatott, és tárgyalásunk közben kellett szaladgálnunk. Csak gyöngyözött a homlokunk... Gyöngyöztünk a homlokunkon. Igen, gyöngyöztünk. És alig vártuk, hogy a sok külügyminiszter menjen már a picsába, pedig fontos találkozónk volt. Aztán fogyasztó teával próbálkoztunk, de nem segített rajtunk. Kellemes, laza lett a székletünk, de annyit kell a fogadásokon, a megbeszéléseken, munkaebédeken, díszvacsorákon zabálnunk, hogy a hízásunkat gyógytea nem képes megállítani. Hát így vagyunk az államügyekkel, Motosek. És akkor ma is egy ebéd. Dugjuk le az ujjunkat?

MOTOSEK: – Akkor mára fejezzük be a törvénykezést, excellenciád?

ŐEXCELLENCIÁJA: – Semmiképpen, Motosek. Csak félbeszakított minket, hogy vitték ezt a nilusit. De potomság. Államügyeinket ez nem befolyásolhatja.

MOTOSEK: – Az utolsó töltényig, excellenciád. Az oktatásügy? Már többször napirendre akartuk tűzni.

ŐEXCELLENCIÁJA: – De mindig elmaradt, Motosek. A képzés, például. A tanárképzés. Kik tanítanak? És mi a frászt?

MOTOSEK: – Excellenciád, a pedagógusoknak minden reggel hét óra negyvenkor a tanintézetbe való behatolás előtt be kell mutatni a diplomájukat a tanintézeti kapuügyeletesnél.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Függetlenül attól, hogy hány évtizede bókásznak a pályán. Ez jó, Motosek. Egyre jobb.

MOTOSEK: – Az adott pedagógus reggel hét óra negyvenkor jelentkezik a tanintézeti körletben abban az esetben is, ha aznap nincs első órája, hanem csak második vagy harmadik.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Ha a diplomabemutatást elmulasztja? Aznap nem taníthat!

MOTOSEK: – Három dípbemutkihagya pályától való végleges eltiltás.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Milyen jók vagyunk, Motosek!

MOTOSEK: – Már meg is jelent a Hivatalos Közlöny ma esti első kiadásában.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Reggel van, Motosek.

MOTOSEK: – Excellenciád, már rég törvénybe adtuk, ha az esti Hivatalos Közlöny reggel jelenik meg, akkor jogi este van.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Igazunk volt, Motosek.

MOTOSEK *előveszi a zsebéből a Hivatalos Közlöny esti számát:* – A Hivatalos Közlöny, excellenciád! A ma esti szám. Még rajta a nyomda illata.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Itt vannak még nekünk ezek az ötvenhatosok is. Velük is kezdenünk kéne valamit.

MOTOSEK: – De mit? Már annyi dízsírhelyet kaptak.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Kopjafákat!

MOTOSEK: – Sértődékenyek, túlérzékenyek, nem lehet velük jutni semmire.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Már kaptak öregotthont is!

MOTOSEK: – Úgy bizony. Egy csomót.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Semmi se elég?

MOTOSEK: - A negyvennyolcas honvédeknek, a Soroksári úti Honvédmenház lakóinak a főváros csikkeket adományozott a XIX. század végén. Hogy legyen mit a pipájukba tömni. De ma már szinte senki se pipázik, excellenciád. Akkor pipát is adjunk nekik?!

ŐEXCELLENCIÁJA: - Cigarettdát!

MOTOSEK: - A dohánygyárak ajándékba. Aztán tilos a dohányzásért a bünti.

ŐEXCELLENCIÁJA: - Kis hal jó hal. A Télapótörvény? Terjesszük ki a nyuszira!

MOTOSEK: - Számlát is tojjon a húsvéti nyuszi. Számlla hopp! Számlla hopp! Eggyel máris lebukott.

ŐEXCELLENCIÁJA: - Musz-musz. És még milyen kötelezettségünk van reggelire, Motosek?

MOTOSEK: - Az ebéddel kapcsolatban, excellenciád! Jön a kezdeményező. Az értelmiségi. Egyedül elintézem. Bennfenteskedő, bizalmaskodó, hisztis kijáró. Amikor beletörlöm a cipőm, azt hiszi, jóban vagyunk. És jönnek a pénzügyek is. A halaszthatatlan pénzügyek. A közpénzek tisztasága. Üvegzsseb.

ŐEXCELLENCIÁJA: - Úgy van! Üveggházhatás, Motosek.

MOTOSEK: - Légügyi adó, excellenciád.

ŐEXCELLENCIÁJA: - Környezetvédelem.

MOTOSEK: - Excellenciád, emlékeztetem, hogy már korábban is ki akartuk vetni. Mindenkinek az orrára szerelünk egy mérőt. Belégzéskor az elfogyasztott oxigént méri, kilégzéskor a környezetszennyező széndioxidot.

ŐEXCELLENCIÁJA: - Egy szuszra két adó?

MOTOSEK: - Pontosan, excellenciád. Fogyasztás- és szennyezésmérés.

Fogdmegek jönnek, aranyfeliratos, hatalmas sírkövet cipelnek.

MOTOSEK: - Évforduló.

Őexcellenciája elé helyezik a sírkövet.

MOTOSEK: - A nemzet nagy költője százötven éve született. A síremlékét kell megkoszorúzni. Behozattam. *(Átnyújt egy paksamétát.)* Excellenciád beszéde.

ŐEXCELLENCIÁJA *kezében a beszéddel a sírkő elé áll:* - Tisztelt Cukkorrépa-termesztők! Hölgyeim és Uraim! Nemzettársak! Magyar gyökérelőállítas képviselői! Tartjuk magunkat, örömmel jelentjük.

Csökken a terület, nő a minőség! Vagyis, a cukorrépa termőterülete kisebb lett ugyan, de a répa szintemelkedésnek indult és hol áll meg! A termésátlagok kiemelkedőek, száznegyven százalék laborérték aranykoronánként, illetve vércukor milligrammonként penicillinnel átlagolva, ami hatalmas eredmény, úgy gazdaságilag, mint tudományosan, a szakterületet tekintve, egyedülálló a répavilágban, különös tekintettel az elővetemények téli hasznosítására, a tarlóhántást megelőzően és követően. Ím, a tudomány nem ismer korlátokat, tisztelt Cukorrépa-termesztők! Köszönjék édes hazánk nevében, hogy előttünk megjelenhettek, hogy itt állhatnak. A gyökerekről mi nem feledkezünk meg! Termesztéséért átadjuk Önöknek megérdemelt elismerésünket. *(Nézegeti, hogy még milyen sok teleírt papírlap várakozik, és nagy csattanással becsukja a dossziét.)* Elég ennyi.

Motosek int, két fogdmeget nagy, fölszalagozott koszorút hoz díszlépésben.

Oti befut egy szuper jó versenybringán. Kamerás sisak, drága biciklis szerkó, karján multi-sportóra. A lábán villogó-világító bringás cipő. A biciklin is lámpák villognak. A multi-sportóra dallamosan jelez.

OTI: – Kurva jó a részidóm. *(A bicajt a sírkőhöz támasztja.)* Üdvök!

ŐEXCELLENCIÁJA: – Gratulálunk! *(A koszorút a biciklikormányra akasztja.)*

OTI: – Az edzéstervemet csinálom. Szálkásítok. *(Kihajt a koszorúval.)* Combon!

A fogdmegek futnak Oti után a sírkővel. Mögöttük Őexcellenciája és Motosek vonul.

2. JELENET

Oti az ellenkező irányból, mint ahol kihajtott, bejön, bicikli nélkül. Fején magasra halmozott konty, fölfelé kihúzott szálakkal, ezüstszalaggal körbe kötve. Fényes, testhez tapadó futószerezés, nagy foltokkal. Karján multi-sportóra. Edzőcipője az oldalán kihalva. A színen kondigépek.

OTI nézegeti magát: – Kurva jó a seggem. A derekam is olyan. Olyan keskeny, de olyan. És akkor olyan testek az utcán meg szembe. Olyan tahó testek. Tacho. Yeah. Hát undorítóak... Hogy hányok. Az én modellmagasságomból...

Csábító melódiával jelez a multi-sportóra, helyben futás következik.

OTI: – Hálás vagyok az órámnak. Ő mondja meg nekem, hogy milyen zónában edzek. Mindig olyanban. Sportzóna. Ownzóna. Se túl, se alul.

Pulzusszám, szívfrekvencia olyan. Jobb pitvar, bal pitvar. Olyan állapot. Olyan tudatos. Állandó terhelés, napi önmérés. Óram informál fejlődésem mértékéről. *(Megint jelez a multi-sportóra. Tornázik, cigánykerekedik, lemegy spárgába...)* Most olyan boldog vagyok. Napi tizenöt deka boldogságot kell bevinni a szervezetünkbe. Olyan koktél kell! Vitaminos multi. És kész. *(Iszik.)* Ebben a boldogság olyan. A szárazanyag tartalom. Tíz deka répába négy deka boldogság reszelve. A legtöbb boldogságot a csokoládé tartalmazza. A kilencven százalékos dark chocolate-ban hetven százalék. A többi kaucsuk. Na milyen vagyok?

Freidl Janó lép be. Nem éppen magas és nagyon vékony. Egy kicsit slampos öltönyt visel, a nyakkendője meglazítva.

FREIDL: – Olyan! *(Jobb kezével a győzelem V jelét emeli magasra. Látványos csokrát a baljában hozza.)*

OTI: – Undorodom. Olyan undor...

FREIDL: – Mitől? *(Átadná a csokrot, de Otinak nincs szabad keze.)*

OTI: – Még nem tudom. Ma mitől.

FREIDL: – Hogy a hangulatomat mindig el...

OTI: – Láttam, amikor beléptél, rajtad, hogy olyan undor.

FREIDL: – A V! Szerencsés nyelvünkön a vereség jele. De úgy olvassuk ki, győzelem. Győzelem! Győzelem! Mert az erkölcsi győzelem, Otikám... A szétlőtt ablakokban.

II. Ramszesz, ezúttal is teljes fáraói díszben, beront. A jobb kezén még rajta a bilincs, a bal karján ugyancsak multi-sportóra.

OTI: – Egyszer már Egyiptomból hozták vissza.

II. RAMSZESZ: – Én is az edzéstervemet csinálom. *(Kirohan. Kintről hallatszik.)* Taxi! Taxi!

Oti kézen áll, helyben fut. Óra jelez, mindig más melódiával.

OTI: – Bárhol jobb, mint itt. Hans is kínoz. Tudod. Hogy nem érti! Hogy én, itt hogy tudok élni. Ahol minden olyan.

FREIDL: – A bécsi vadkan. Ő megy a pénztárba, a magyarok a mennybe.

OTI: – Olyan kis depi majom vagy.

FREIDL: – Az erkölcsi győzelem az enyém ma is! A többit baszhatom. *(Előhúzza a zsebflaskát, iszik. Időnként át akarja adni a csokrot, de Oti olyankor mindkét kezét elfoglalja valamilyen gyakorlattal.)*

OTI: – Tényleg olyan vagy. Tök depi. Folyton.

FREIDL: – A vereségeim teremtménye vagyok. Rájöttem. *(Előveszi a zsebflashkát, nézegeti, elteszi.)* Nem a vereségek ellenére tartottam meg magamat, hanem belőlük lettem gyúrva.

OTI: – És én legyek az oldalbordád? *(Leguggol, magasra ugrik...)* A győztesekhez akarok tartozni.

FREIDL: – Pedig én sokkal érdekesebb vagyok. *(Megint átnyújtaná a csokrát, de Oti épp akkor leguggol.)* A megvert mindig színesebb.

OTI: – Olyan kék, olyan zöld. Ungarische snassz Werke. Ach. Nekem inkább életérzés-identitásom van. Olyan jó kis identitásaim, tudod. Buli, zajongás. Pörögni, zizegni. Falra mászok és onnan lenézek rátok. Amiben magamat a legjobban érzem, az vagyok. Könnyed, laza.

FREIDL: – Imádom azt a kis flegma szád.

OTI: – Olyan beauty ajkam van. Tetszik?

FREIDL: – Nagyon.

OTI: – Az olyan menő dolgok, amik úgy elsodornak. Az vagyok. Te meg olyan... Fogadjunk, hogy nem is tervezett gyerek voltál. *(Hátizmozik, emelgeti a csípőjét.)* Hanem csak úgy megcsináltak. Az olyanok. A füled sincs megcsináltatva. Az is hogy milyen. *(Leül, fölteszi a lábát a falra.)*

FREIDL: – A cipőd. Milyen?

OTI: – Egymilliót a fitnesszbe!

FREIDL: – A nadrágod is...

OTI: – Most vettem. Jó cucc. Olyan igazán. Fölhasítottam a láááá-tyúúümet. Szééé? A nadrágra rátettem ilyen foltokat. Ezzel juttatom kifejezésre a mélyszegények iránt az együttérzést.

Fényes öltönyös, fehéríng-nyakkendős, fekete napszemüveges alak toppan be, az övében stukker. Megáll a színpad szélén, körülnéz. Lassan, figyelmesen nézelődve jön. Otit és Freidlt többször körüljárja, jól megnézi őket. Kintről kiáltozás hallatszik, kirohan.

FREIDL: – Ez meg?

OTI: – Lövésem sincs.

FREIDL: – Neki se volt. Milyen szerencse.

OTI: – Zakón át is olyan szálkás. Nincs zsír a bőre meg az izmai között.

FREIDL: – Nekem sincs.

OTI: – Kinyomod azt a kondigépet?

Freidl nekiül, kezében a csokrát szorítva kínlódik. Oti föléje magasodva figyel.

FREIDL: – Hát ez most nem sikerült.

Freidl föláll, át akarja adni a csokrot, de Oti valamilyen gyakorlattal gyorsan lefoglalja mindkét kezét.

OTI: – Te csak olyan girhes vagy, Janó.

FREIDL: – Apád is ezzel operál.

OTI: – Mindenki sütögeti rá a véleményt.

FREIDL: – Én Motosek úrnak szólítom, ő meg azt mondja, jaj Janókám! A monstrukció!

OTI: – Az olyan nagy, látványos szervezésekre. Amiket fölöslegesnek tart. A kedvenc szava.

FREIDL: – És összecsapja a tenyerét. Jaj, Janókám, hogy maga örökké itt kampalyog. Így beszélt. Persze, egy ilyen vonalkód, nyüzüge alak, mint maga, Janókám, az fáradhatatlan. Hát ezek a mondatok szerintem egy hivatalos folyamatban nem hangozhatnak el.

OTI: – Mért hivatalos? (*Óra jelez, Oti a hátára fekszik, lábgyakorlatokat végez, azután felüléseket.*) Olyan izomlázam lett. Ki választott meg téged? Képviselez egy szervezetet? Majd beíratlak egy olyan asser-tiveness training course-ra. Hogy kell magadért kiállni, hogy ne legyél ilyen lábtörlője mindenkinek. Hanem az én kis önérdek-érvényesítő kampecom. Például mindig mérd a pulzusod, abból tudod, hogy olyan az izgalmi állapotod, hogy képes vagy megfelelően cselekedni. Fogd meg a bokám! Úgy jobb a felülés. Majd kimasszírozod az izomlázamat. Izzad a tenyered?

FREIDL: – Nem izzad. (*Leguggol, megfogja Oti bokáját.*) Így foghatom?

OTI: – Aha.

FREIDL: – Őexcellenciájához be se jutottam.

OTI: – Olyan elfoglalt. Hát tudod. Én azért reggel találkoztam vele.

Oti egy ügyes mozdulattal kiveszi a lábát Freidl kezéből. Freidl fenékre esik, előveszi a zsebflaskát, kortyint, elteszi. Aztán mégis inkább újra előveszi, és újra meghúzza. Oti hátrabukfencből áll föl, ugrál.

OTI: – A kontyom! Mindig elfelejtem.

FREIDL: – Azt mondta, apád! Hogy a politika, nekem, csak megfogalmazások kérdése, és egy szerencsés megfogalmazás nem rontja az eredeti tervet, hanem fordítva.

OTI *az apját utánozva*: – Segíti, Janókám.

FREIDL: - Én is leutánzom, még jobban is, akármikor, mint te.

Freidl tökéletesen utánozza Motoseket.

ELJÁTSZOTT MOTOSEK: - Nincs gömbérzéke, Janókám. Mégis focizna.

OTI *az apját utánozva*: - Hans is jön a létminimumebédre!

FREIDL: - Na éppen ez az, hogy nem...

OTI: - Dehogynem! Csak olyan kevés az ideje, tudod. Jön, és rögtön vissza. Most úgy nem is olyan baj. A fogféhéritőmet várom mindjárt ebéd utánra. Négyre. Fehér fog: boldogság. Tudod! Helikopterrel érkezik dr. Hans Schuschmann főigazgató uram Bécsből. *(Egykezese súlyzót váltogat jobb és bal kezében.)*

Köröző helikopter zúgása, a magasból fényoszórók pásztáznak, azután lehalkul a motorzaj, Hans hangján megszólal a nóta:

1848.

E-zer-nyolc-száz acht und vier-zig ki-tő-rött asz há-bo-rú.
Kos-suth La-jos s Fe-rencz Jós-ka ösz-sze-vesz-tek cu-da-rul!
Én is ott vót', még-se meg-hótt', ez az-tán a va-la-mi! va-la-mi!

Ezernyolcszáz acht und vierzig kitörött asz háború.

Kossuth Lajos s Ferencz Jóska összeveszttek cudarul!

//: Én is ott volt, még se meghótt', ez aztán a valami!://

Tiszán innen Dunán túl, úgy futottunk, mint a nyúl!

Még az ágyú meg se szólt, meine Hose teli volt.

//: Én is ott volt, még se meghótt', ez aztán a valami!://

Mikor ágyú erste szólt, meine Hose teli volt.

Mikor ágyú zweite szólt, alles Hose teli volt.

//: Én is ott volt, még se meghótt', ez aztán a valami!://

ELJÁTSZOTT MOTOSEK: – Királyzsír? Ez klafa. Ezt már Petőfi is ki akarta sütni. A néppel tűzön.

OTI: – Úgy utálok! Hogy klafa... Erre apu, hogy satrafa! Nekem. És kinevet.

ELJÁTSZOTT MOTOSEK: – A kislányom is velem ért egyet, Janó! Maga gúnyt űz a létminimum alatt élő milliókból, őket alázza meg a létminimumebédjével. Hááárom fogááás?! Léééetminimumebéééd? Krumpplileves? Rakott kel? Alma? Naponta egy alma, ne legyen bántalma. És ez nekik létminimum? Micsoda bőség! Tivornya! Mulatéééerozááás! Sikoltja majd az a hárommillió kismizett nemzetár-sunk, akiknek az az életprogramjuk, hogy felküzdjék magukat a léééetminimumra, Janókám. Megbeszéltem Otikával is.

OTI: – Velem? Egy szót se...

FREIDL *szorosán magához öleli a lányt*: – De Otikám...

OTI *eltolja magától*: – Na, na, na.

ELJÁTSZOTT MOTOSEK: – Kislányom. Hát ez a Janókád élve is olyan, mint akit minimó kalkuló már kétszer újratemettek.

FREIDL: – Így beszél rólam a távollétemben.

ELJÁTSZOTT MOTOSEK: – Így. És te meghazudtolsz egy ilyen senki előtt, Otikám? (*Előveszi a flaskát.*)

OTI: – Naaa! Apu soha nem iszik. Amióta anyu főbe lötte magát, azóta ilyen. Támad mindenkire. Azelőtt is. Csak azóta... Még sokkal.

ELJÁTSZOTT MOTOSEK *elteszi a flaskát*: – Johanna biztosra ment. Bevett egy lóadag altatót és rögtön meghúzta a ravaszt. Az én szolgálati fegyverem elsütő billentyűjét.

OTI: – Köszönöm. De talán a szüleimről nem fogsz tudni mondani olyat, amit már ne tudtam volna.

FREIDL: – Az olyan szüleidről.

OTI: – Hagyd a szüleimet békén.

FREIDL: – Te hoztad szóba.

OTI: – Nagyon sok szeretet is. Anyu nagyon szeretett engem.

FREIDL: – Azért hagyott itt. Apád pisztolyával.

OTI: – Annak ellenére.

ELJÁTSZOTT MOTOSEK: – Johanna, a németes neveltetése. Min-dig alapos volt.

OTI: – Apu ezt nekem még sose mondta.

FREIDL: – Nekem se.

OTI: – Akkor meg?

FREIDL: – Egy temetkezési vállalkozó.

OTI: – Ki?

FREIDL: – Apád. Egy temetkezési vállalkozó, aki a megrendelőket is el akarja temetni.

OTI: – Ez a lényeg.

FREIDL: – Hogy? Mi?

OTI: – Mért? Mit mondtam?

FREIDL: – Ez a lényeg.

OTI: – Nem mondtam. Nem, nem.

FREIDL: – Apád is pont így tárgyalt.

OTI: – Az ő nevét is rá kellett volna vésni anyu sírkövére, olyan kihagyott dátummal, ahogy szokták. Itt nyugszik a túlélő.

A fényes öltönyös maffiózó ront be. Kintről a rendőrök trappolása hallatszik. A maffiózó gyorsan beül ugyanabba a kondigépbe, amellyel Freidl kudarcot vallott, és mint a pihét egymás után akárhányszor kinyomkodja. Oti ugyanúgy odaáll és mutatja Freidlnak, hogy ez az. Így kell. A rendőrök kezükben stukkerrel betrappolnak, keresnek. A maffiózó annál lelkesebben izmozik. Rendőrök el.

MAFFIÓZÓ *elfütyüli Oti multi-sportórájának egyik dallamát: – Izgalmat a mozgásba! (Kifelé indul. A rendőrök jönnek vissza. A maffiózó kikapja Freidl kezéből a csokrot, az arca elé tartja és szerelmesen dalolva, andalogva, pontosan a rendőrökkel szembe kimegy.)*

Most múlik pontosan,
Engedem, hadd menjen,
Szaladjon kifelé belőlem.
Gondoltam, egyetlen,
nem vagy itt jó helyen...

A rendőrök kétfelől odaállnak Oti és Freidl mellé.

FREIDL: – Most rohant ki egy ismeretlen.

OTI *kapcsolgatja, ütögeti a multi-sportórát: –Nem jelez. Oh, shit!* (A másik rendőrré mutat.) A kollégájának még köszönt is.

EGYIK RENDŐR: – Összefonódsz? Kenőpénz?

OTI: – Nincs egy Duracelljük?

EGYIK RENDŐR: – Duracell?

Másik rendőr menekülni akar. A kollégája hozzányomja a sokkolót: semmi.

EGYIK RENDŐR: – Bassza meg! A sokkolóból tettem át az elemet a rádióba.

Másik rendőr menekül.

EGYIK RENDŐR: – Állj, vagy lövök! Molnár őrmester, felszólítom, adja meg magát! Molnár! (*Lövöldözve kirohan.*) Molnár!

ELJÁTSZOTT MOTOSEK: – Jobbról rendőr, nekem rendőr. Balról rendőr, nekem rendőr. A korrupció, Janókám! A lopások, rendőri visszaélések, törvénytelenység. A közbizalom hiááánya! Emiatt van a sok szegény.

FREIDL: – Így mondta apád.

ELJÁTSZOTT MOTOSEK: – Alapvető emberi jog, hogy senkinek se kelljen szegénységben élnie. Ezt mondta nekem Otika.

OTI: – Ilyet tényleg mondtam neki, de hát...

ELJÁTSZOTT MOTOSEK: – Maga nem ért egyet Otikával? Úgyhogy ezen ne agonizáljunk.

OTI: – Abba most ne haljunk bele, így szokta mondani.

FREIDL: – Szavajárása.

ELJÁTSZOTT MOTOSEK: – Abban most ne haljunk meg, Janókám. Létmaximumebéd. Ez lesz a neve. Ezzel a névvel megbecsüljük a létminimum alól a jég hátára feltörekvő milliókat. Ennél jobb elnevezés nincs.

FREIDL: – Akkor lemondok! Leszervezem az egészset. Elmarad a létminimumebéd. Pedig már tudja mindenki. Botrány! Botrány!

Fotóvillogás. Dübörgés, médialárma hallatszík. Úúúúú, vúúúúú. Botrány! Íííííííí! Íííííííí! Botrány! Botrány! Tévékamera gurul keresztül a színen. Mikrofonokkal rohángásznak. Ellopták a pénzt. Botrány! Freidl úr, halló, halló! Viiííííí! Herr Freidl! Herr Freidl! Viiííííí!

FREIDL: – És híres leszek. (*Izmozik az egykezes súlyzóval.*) Botrány egyenlő világhír.

OTI: – Még Bécsben is írnak rólad?

FREIDL: – Ha szólsz Hansnak.

ELJÁTSZOTT MOTOSEK: – Burgonyaleves, rakott kel, alma, Janókám. Egy létminimumon élő, négytagú család ebédje a hónap huszonnegyedik napján.

FREIDL: – Mi számoltuk ki!

ELJÁTSZOTT MOTOSEK: – Ha ezt létmaximumebédnek tituláljuk, a kontraszt nem sokkal nagyobb, Janókám? Ne rúgja fel az egyetértést, a közös munkálkodást. Az együttműködést. Veri a tamtamot, veri.

(Vissza akarja adni a súlyzót Otinak, de nem sikerül.) De utána! Hogyan tovább? Mi a haditerv, kérdem én. Én csak segítek, Janó. Gondolja át. Jól felfogott érdeke.

Egyik rendőr nagy zsákot cipelve, a hozzábilincselte fényes öltönyös maffiózóval bejön.

MAFFIÓZÓ: – A kolléga?

EGYIK RENDŐR: – A Molnár őrmester? Őt is elkaptuk. A maffiával való együttműködésért. Ő majd az egyik szép, az úniós követelményeknek is megfelelő letöltőházban fogja morzsolgatni napjait. Lesz vagy hat év. A cellában tévékészülék. Volt rendőr.

3. JELENET

Őexcellenciája egy szófán könyököl. Mellette a koala, előtte a földön a guillotine áll. A lábánál egy ócska, pepita, vulkánfíber bőrönd, ronda, zöld fogantyúval. Fölhúzza a bárdot és leengedi. Játszik, játszogat. Csöndben, sokáig.

ŐEXCELLENCIÁJA *leejti a bárdot*: – Visszük magunkkal mindenhol. A Nagy Lélek. (Fölhúzza a bárdot.) Móhandász Karamcsand Gandhi. Kézi rokkával járta Indiát. (Hüvelykje bögyével végigszalad a bárd élén.) A Mahatma. Soha nem tétlenkedett. Sodorta a szálat, font, örökké dolgozott. Így lett a rokka India jelképe. (Leejti a bárdot.) A gyarmattól a függetlenségig. A zászlójukon ott is a kerék. Mekkora utat, mi magunk is. A kezünkben ezzel a bőrönddel indultunk el a szülőfalunkból. Többre vágytunk. Mint az Akácós út a Kistemplom megett. Leszálltunk a vonatról, mentünk az utcán, a hatalmas bérpaloták tövében. Mindenki szembe jött. (Fölhúzza a bárdot.)

Egy nagy fateknő érkezik szép lassan, hosszában a színre. Mögötte Motosek, mintha az ő természetfeletti ereje tolná be.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Itt a vér?

MOTOSEK: – Azonnal, excellenciád, a vér is.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Ragaszkodunk hozzá.

MOTOSEK: – Hogy friss legyen. Már nem várunk sokat.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Egyszerű, olcsó darab.

MOTOSEK: – Jó kis fateknő, így van. Használtuk már korábban is, excellenciád.

ŐEXCELLENCIÁJA: – És milyen kevéske volt benne.

MOTOSEK: – Ezt éppen nem mondanám, excellenciád. Vagy más-félmilliárdot...

ŐEXCELLENCIÁJA: – Ez a lényeg, Motosek. Elképzelni egy nagy-szerűt. Magunk elé vetíteni, látni. Kigondolni a részleteit, eltervezni a célhoz az utat. Ez az, Motosek! Ezért ragaszkodunk hozzá.

MOTOSEK: – Az összes tétel befut, amit várunk, biztosíthatom excellenciádat. A friss vér is. A haditerv jó.

ŐEXCELLENCIÁJA *fölemeli a bőröndöt*: – Indulásunk tanúja.

MOTOSEK: – Ha tudna beszélni.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Nem volt benne több. Egy váltó fehérenmű, két fehér ing, fogkefe. (*Kinyitja a bőröndöt, teli van bankjegykötegekkel. A bélésen ízléstelen rózsamintázat.*) Nyakkendőnk, amit viseltünk, egy volt. (*Becsukja.*) Nem hiába jöttünk. (*Föláll, elindul a bőrönddel.*) Az a lényeg ma is. Úgy sétálgatni kétmilliárddal, mintha két gatyá volna a csomagunk.

MOTOSEK: – Lelkierő, excellenciád.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Ezt a szép, zöld, kaucsuk fogantyút Prágában tették rá. Odaútban leszakadt. De visszafelé már bírta. Mennyi értéket hoztunk az országba ebben a bőröndben!

MOTOSEK: – Tudom, excellenciád.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Szabadságszeretők vagyunk, hiszen ismersz, Motosek. De imádtuk a proletárdiktatúrát. A korlátozás, a hiány igazi aranybánya. Nem kellett nekünk nyugati útlevél. Polgári demokrácia, szabadságjogok. Marhaság. Bonbonniere-rel hegyeket lehetett mozgatni. Ma az aranyrúd a bonbonniere, Motosek. Olyan szabadságunk volt, mindig a belső zsebben volt a piros útlevél a kommunista országokba, fogtuk a kis zöldfülűt és gyerünk. Szlovákiából pelenkát, melegítőt hoztunk. Rajtunk is volt egy melegítő, a kis zöldfülűt is megpakoltuk. Talpalni kell a javakért. De utána.

MOTOSEK: – Már közben is, excellenciád.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Az Endékából pulóvert, cipőt. Ilyenkor sajnáltuk, hogy az ember nem négy lábú. Iá, iá, iá! Motosek, tudsz állathangokat utánozni?

MOTOSEK *fütyül*: – A kanári a kedvencem, excellenciád. A kakukkot is tudom. (*Kakukkol.*) De a kanári az igazi. Gyerekkoromban sokáig tartottam kanárit. Hatalmas nappalink volt, iskola után mindig ott röptettem...

ŐEXCELLENCIÁJA: – Disznót! Azt tudsz-e? *(Röfög, teljesen élethűen.)* Tehén, Motosek? *(Bőg.)* Ló? *(Nyihog.)*

MOTOSEK: – Excellenciád csodálatos. A vadgalamb bűgása. *(Utánozza.)*

ŐEXCELLENCIÁJA: – Ez semmi. A kecskémet figyü! *(Leteszi a bőröndöt, mekeg.)*

MOTOSEK: – Ezt senki nem tudja excellenciád után...

ŐEXCELLENCIÁJA: – És mi őrzi őket?

MOTOSEK: – Na mi?

ŐEXCELLENCIÁJA: – Mi mi?

MOTOSEK: – Mami?

ŐEXCELLENCIÁJA: – Kutyapapi, kutyamami!

MOTOSEK: – Vauúú, auúú.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Auuuúúú, vauuuúúú. A kis zöldfülű meg, ha jól megtömtük, így nyikorgott. *(A cipekedést eljátszva a bőrönd nyikorgását utánozza.)*

MOTOSEK: – Ponty!

Őexcellenciája némán tátog.

MOTOSEK: – Alkonyatkor kiugranak a folyóból. *(Utánozza a csobbanásokat.)*

ŐEXCELLENCIÁJA *lehuppan a szófára:* – Pénznek nincs szaga. Nem tudod, ki mondta ezt a hülyeséget, Motosek?

MOTOSEK: – Karl Marx: A tőke, excellenciád.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Az egész világon a pénznek van a legkellembesebb aromája, a legjobb illata. Néha kipróbáljuk, hogy aranyrúddal dörzsöljük be a hónaljunkat. Utána egész nap oly illatosnak érezzük magunkat. Úszunk az illatfelhőben, testetlenül. Megjöttek az aranyrudak, Motosek?

Helikopterzűgás hallatszik föntről, erősebben, halkabban. A helikopterből kosarat engednek le.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Most hozzák?

MOTOSEK: – Most viszik! A Susmán Jancsi.

DR. HANS SCHUSCHMANN *hangja a magasból:* – Tett pele koschár a részem aranyrút. Hallot?

ŐEXCELLENCIÁJA: – Nem adunk semmit!

Föntről rángatják a kötelet, amelyen a kosár lóg.

DR. HANS SCHUSCHMANN *hangja*: – Nem látot? Vak te? Pénszemet aranyrész koschár pele!

A rángatástól a kosár leesik.

MOTOSEK: – Kopp. (*Beleszagul a kosárba, aztán ledobja.*)

ŐEXCELLENCIÁJA: – És a papagájoddal? Mi lett, Motosek?

MOTOSEK: – Kanári, excellenc...

ŐEXCELLENCIÁJA: – ...madárka, csácsogó.

MOTOSEK: – Egyszer nyitva maradt az ablak és elszállt.

DR. HANS SCHUSCHMANN *hangja, miközben az üres kötelet fölhúzza*: – Elloptat még koschár is. Nem pénsz! Schehol. Schehol! Piszok matyar! Hol pénsz? Hol koschár? Hol koschár, hol pénsz?... Hol, hol, hol?...

A helikopter távolodik.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Nyauúúúú. Megette a macska! (*Leejti a bárdot.*)

Motosek a bánatos, vergődő kanárit utánozza.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Kijött a macska a zsákból és hamm, bekapta a helikoptert. Hogy lesz a zsákbamacska zsákból mani? Beugrik macska, kiugrik pénz. A Susmán Jancsi ezt a kettőt nem jól képzele maga elé. A siker a zsákban dől el. A tekenyőben, Motosek, részvények vannak?

MOTOSEK: – Feltört pályázatok, excellenciád.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Ilyen sok? Pörög a gazdaság.

MOTOSEK: – Végigfutunk rajtuk, hogy a mi embereink egy hajszállal jobb ajánlatokkal pályázhassanak.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Ennyi sok papír, Motosek. Ennyi sok. Rád hagyjuk mi, rád. Most jelöld ki te, hogy kiből legyen gazdag. Ki maradjon elégedetlen, és fennálljon köztük a kényes egyensúly.

Motosek odahúzza a kosarat, s a teknőből dobálja át a feltört, nagy borítékokat, közben nézegeti őket: – Megvesztegetés, csalás, hízélgés.

ŐEXCELLENCIÁJA: – A közbéke záloga mind, a közjó támaszai. Amikor kezdődne a gyilkolás, az ölés (*Fölhúzza a bárdot.*), a lövöldözés, békét teremt a megvesztegetés, ránk mosolyog a csalás és új lehetőségeket nyit. A hízélgés jó kedvet csinál, igaz, Motosek? Örök húség a hűtlen kezeléshez!

MOTOSEK: – Megvesztegetés piros, csalás fehér, hízélgés zöld. Előre! És a bevételekből egy százalék megy a korrupció elleni küzdelemre.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Nulla egész öttized. Még győzni találnak. Az nekik se lenne jó. Honnan lesz támogatás azután?

Nyikorgás hangja. II. Ramszesz teljes fáraói díszben egy ócska, műanyag talicskán betolja az aranyrudakat.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Csak ennyi? (*Leejti a bárdot.*) Kopp.

MOTOSEK: – Még...

II. RAMSZESZ: – ...még, excellenciád! Lesz egy forduló. Ezt kirakjam?

ŐEXCELLENCIÁJA: – Te csak koncentrálj a következő fordulóra.

II. RAMSZESZ: – Már itt se vagyok. (*Hajlongva kihátrál.*)

ŐEXCELLENCIÁJA *nézegeti a rakomány aranyat*: – Motosek, a pénz természetfölötti jelenség. Nem is jelenség. Élőlény. Figyelj! (*Főlemel egy aranyrudat és a füléhez tartja, mint egy tengeri kagylót.*) Az aranyrúdból halljuk a bankjegyek surrogását. És a bankjegyekből is, amikor éjszaka számoltuk, megvan-e mind, nem széledt-e szét a nyáj, hallottuk az arany csengését. Ez különben elég mocskos. (*Visszateszi az aranyrudat a többi közé.*) De mégis éteri! Vágyakat gerjeszt. Ó, a kamatlábak imádata. Egy kamatlábacska masszírozása.

MOTOSEK: – Ó, az akasztófától az áfáig, hazánk történelme.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Mindig elrontod a romantikámat, Motosek.

MOTOSEK: – Ó, és akik ezt egy személyben teljesítették.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Tánc a pénzzel. Mindkettőnél az egyensúly a fontos. Ne bukj fel, Motosek.

MOTOSEK: – Pénzcárdás, excellenciád. Szabolcsi botoló, beregi agyonkaverő.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Aranyrúdtánc. (*Tapsol.*)

Táncosnők libegnek be, különböző jelmezekben. Aranyfátyolban, domina szerkóban, angyalkának, Hóferhérének öltözve, gyémánttal kirakott, piros körömcipőben, Martens bakancsban, mezítláb... Pénzt szórnak, körüllibegik az aranyrakományt, rúdra másznak, énekelnek:

Csön-csön gyűrű,
Aranygyűrű,
Merre van az
Aranygyűrű?
Itt csörög, itt pörög,
Itt add ki,

Jöhet a cica
kávézni.

*Leszűrják, lelövik, megfojtják egymást, ott hevernek a talicska körül
vérben, tépett öltözetben. Részlet hangzik el a Kabaré című film Pénzda-
lából.*

MOTOSEK: – Forrásharcok, forrásnimfák.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Milyen szép! Milyen szép! De mért azt
éneklis, hogy cica? Mért nem koala? Jön a koala kávézni.

MOTOSEK: – Kávér. Összetett szó, excellenciád.

A legyilkolt táncosnők fölülnek, éneklis:

Jön a koala
kávézni.

Visszaesnek.

ŐEXCELLENCIÁJA *tapsol örömeiben:* – Slogozni nagyon szeretek!
Annak azonnal látszik az eredménye.

Oti keresztül görkorizik a színen.

OTI: – És a mosogatással excellenciád felülírja az olyan nemi
szerepeket. Rohanok! Még van egy kis dolgom. Csókolom.

*Őexcellenciája megnyitja a gumislagot és mosni kezdi a lemészárolt
táncosnőkről a vért.*

ŐEXCELLENCIÁJA: – Motosek, állítottak már szobrot a pénznek?

MOTOSEK: – Természetesen.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Mi jobbat csináljunk.

MOTOSEK: – Ez excellenciád mecénási feladata.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Az égnek törő egymilliós bankjegy, körülötte
a kis szobrocskák. Anya és gyermekei. (*Belerúg az egyik lányba.*) Állj
fel! Te állsz középen. Te az egymilliós bankjegy vagy. Pénz beszél. Pénz
énekel. Pénz dalol. Dalold! Egymilliós bankjegy vagyok. Egymilliós
bankjegy vagyok.

A táncosnő beáll különféle pózokba.

TÁNCOSNÓ: – Így jó? Így? Vagy ez, excellenciád?

ŐEXCELLENCIÁJA: – Ez az! Énekelj, énekelj! Te meg a végtelenített
bankkártya vagy. Ugrás!

MOTOSEK: – Egy, kettő, nó-ta!

TÁNCOSNÓ 2: – Végtelenített bankkártya vagyok.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Te aranyrúd vagy. Te gyémánt. Igazgyöngy.
Éjzűst.

Sorban bepózoznak, éneklük a nevüket.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Ti meg az apró. Csörgessétek a bukszátokat.

A táncosnők fölállnak, hastáncolnak, ráznak, csörögnek.

MOTOSEK: – Szórjunk pénzt a nép közé, excellenciád.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Már gyülekeznek?

MOTOSEK: – Óóó... Ökörsütésre? Hát persze. *(Int a táncosnőnek.)*

Csendet kérünk, pénzzel dolgozunk. Művészetké, kifelé!

Káromkodva kimenekülnek. Éljenzés, üdvrivalgás hallatszik kintről.

Azután annak a hangjai, ahogy a kapu előtt őrzöngve széttépik a csajokat.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Motosek, a pályázatok már! Mindenki becsületesen nyerjen! Azt akarom! A jobb ajánlat.

MOTOSEK: – Úgy megy, excellenciád.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Milyen sok becsületes ember szitkozódik ilyenkor, hogy a pénzek elcsatornázásából kimarad. Ma mit használunk, Motosek? Hagyományos mosóport, vagy Ágnes asszonyt?

MOTOSEK: – A pályázatokat átraktam, üres a tekenyő. Öntsük át az aranyrudakat.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Akkor Ágnes asszony. Az jó mosópor. Ezek meg elég piszkosak.

Őexcellenciája fogja a slagot, locsolja a teknőbe átöntött aranyrudakat.

Motosek egy nagy kefével dolgozik. Habzik az Ágnes asszony.

MOTOSEK: – A közpénzek tisztasága. Mosni kell, tiszta lesz.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Te Motosek, a kis zöldfülünk megpakolva. Több mint kétmilliárd.

MOTOSEK: – Nagyobbak a címletek, több fér. Van fejlődés. Merje, hogy nincsen, mondani bárki!

ŐEXCELLENCIÁJA: – Motosek, a száraz vegytisztítás nem jobb lett volna, mint a víz?

MOTOSEK: – Vízparti vagyok, excellenciád.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Az én reumás ujjaim.

MOTOSEK: – A vegytisztítás megviseli a bankjegyeket.

ŐEXCELLENCIÁJA: – A szárítókötelek. Húzzuk ki!

4. JELENET

Freidl Janó jön. Őexcellenciája a szárítókötelekkel huzakodik, Motosek befejezi a tisztára mosott aranyrudak gúlázását.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Jókor is tudsz jönni, fiú?

FREIDL: – Jó napot, exce...

ŐEXCELLENCIÁJA: – Ugorj, húzd a köteleket!

Motosek a kis zöldfülűt nyitja, rakja át a bankjegyeket a teknőbe.

FREIDL: – Így jó, excellenciás uram?

ŐEXCELLENCIÁJA: – Akaszd a végüket a szögekre!

MOTOSEK *tiszta vizet enged a teknőbe és Ágnes asszonyt szór bele:* – A kis zöldfülű! Hogy mennyi fér bele!

FREIDL: – Segítsek?

MOTOSEK: – Te ehhez nem nyúlhatsz! Neked ott van egy csomó vajling, Janókám.

FREIDL: – Ezek?

MOTOSEK: – A pirosak. Tele tíz- meg húszforintosokkal. Azokat mossad. És oda tedd ki száradni! Tudjuk, mennyi van.

Freidl iszik a flaskájából, behúzgálja a piros vajlingokat és mossa a tízeseket, húszasokat. Motosek a húszezer, ötvenezer, százezer forintos címletű bankjegyeket teszi ki a kötelekre száradni, nagy, színes ruhaszárító csipeszekkel fogva le őket.

OTI *rolleren suhan be:* – Olyan dugók! Bocsesz, üdvök, a késést. Ha nem így jövök, ide se jutok. Flashmobok, olyan vonulások. Hajnal óta foly a kirakodás. Az első kiszállított mobilvéceket állítólag már el is lopták. Tovalett a toalett. Már most vedelik a kadarkát.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Mindent lop ez a népség, borzasztó.

MOTOSEK: – Prolik.

OTI: – Nincsenek már igazi burzsujok, papa! Olyan lumpenburzsujok csak.

MOTOSEK: – Parasztok meg prolik.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Ilyen lent sose voltunk.

OTI: – Az ilyen aprót mosod, Janó?

FREIDL: – De nézd, olyan sok van.

OTI: – Segítek. Most adom ki az egyik lakásom, végre. Azért a késés. Kötöm a szerződést gyorsan, mert ugrik a bérlő. Anyai örökség. De a nagytól örököltem. Tudod. Túlélte anyut. A többi rendben van. Ki van most adva mind a hat.

FREIDL: – Az is...

OTI: – Persze. Amiben te laktál, amikor feljöttél, az is.

FREIDL: – Szerettem ott. Még idehozom azokat...

OTI *előresiet:* – Már itt is vannak, tárnokmesterem.

FREIDL: – A kék vajlingokat nem kell. Már csak az a két piros...

OTI: – Igen? Akkor mégse állunk olyan rosszul, Janókám.

FREIDL: – Néha olyan kedves vagy. Te kis... Te.

OTI: – Még magamat is megtévesztem. Azt hiszem, pont fordítva van, néha olyan macsós vagyok. Baj?

FREIDL: – Nekem ez is tetszik benned, mert...

OTI: – Csináljuk, hajtsunk!

FREIDL: – A lábad? Hogy van?

OTI: – Amelyik nincs? Az nagyon jól. Látod. Majdnem hat éve a baleset, hogy a vonat levágta. Megszoktam. A legjobb aktív lábszárprotézis, ami a világon elérhető. Mindent megcsinálok vele. Sportolok. Futok. Görkori, roller, canga. Olyan cipőt hordok, amelyet akarok. Észre se lehet venni. Jógázni is fogok.

MOTOSEK: – Otikám, még soká tart?

OTI: – Olyan piszkosak. Többre van a mosópor, mint amennyit érnek ezek a vackok. Nincs egy kefe?

FREIDL: – Tessék.

OTI: – Janókám, remélem, nem kell elmagyarázni, hogy én itt nem pénzt mosok. Lehetőségeket keresek, fedezetet teremtek a kilátástalan anyagi helyzetben élők támogatására.

FREIDL: – Mér, mit gondolsz, én micsinálok? Hogy mennyit kell az ügy érdekében nyelni! A mai létminimumébedért is, többek között. Krumplileves, rakott kel, alma. Az is pénzbe van.

OTI: – A létmaxebéd.

MOTOSEK: – Mindjárt rovancs!

Helikopterzúgás.

OTI: – Meghívtam Hansot.

DR. HANS SCHUSCHMANN *hangja*: – Szia! Makamtól isch jöfök.

Középre lezuhan dr. Hans Schuschmann kosara. Sokkal nagyobb, mint az előző volt, erős vasláncra rögzítették, amelyre egy hatalmas lakat csukódik.

MOTOSEK: – Job tvoju maty!

Fönről dr. Schuschmann úr rángatja a láncot, hogy minél hangosabban csörögjön. A köteleken már egy csomó húszszeres, ötvenzeres, százezres bankjegy szárad.

OTI: – Apu? Ilyen szavak!

MOTOSEK: – Legalább még jobban tartanak tőlem.

DR. HANS SCHUSCHMANN *hangja*: – Ki gépen száll fölépe, annack térkép, hol lehet mék gyár prifatiszál, erőmű, cukkerföld, felfáschárholni piac, finni gépschorok pitschába India, Chile, hászhosz jön kifáschárlásch, tet pele tulajtoni lapok, szerszödésch jelképesch összegér!

ŐEXCELLENCIÁJA: – Ősz egér?! Te rohadék krampusz. Szakadna beléd a láncod.

Dr. HANS SCHUSCHMANN *hangja*: – Nem kell egér, szötschke, komontorsche kutya. Munka neket nélkülük lesztek. Nem tolgoszók. Kisch ország? Pruhahaha. Mék mindik túl nektek naty! Ötösch fogat kell, pápolnai nekem! Nem Försomarty, pujtoschó, pizsok petyár. Nem kell. Faschút? Nem bompázni schínek, tyárüzem. Hanem mind kischerfezni állomásch, rakhár. Jobb mint bompázásch. Részem kell! Aranyrút összegszászalék, pound sterling, tollár, euro, yüan. Asztat tetyet koschár bele. Nekem Marshall-segély, te mek fizetni jófátétel. Nekem bank. Neked hitel.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Kiszanaljuk ötet. Herr Schuschmann! Nagyon örülünk a látogatásának! Ön a legkedvesebb barátunk. Aranyvirágunk, gyémántunk, smaragdunk ott fönn a magasban, ahonnan minden olyan szép.

DR. HANS SCHUSCHMANN *hangja*: – Aranyfirák nekem excellence te isch natyon. Mek rupintom, trága tulipnoárom, poklárkám, orkonám, tejjel, mésszel folyó ot lent tubicám talaj.

MOTOSEK: – Perakok neki ety cétula, hány köfétel szászalék.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Aztán egy másikat, hogy minek az annyi szászalékát.

MOTOSEK *egy fecnit dob a kosárba és megrángatja a láncot*: – Jancsikám, húzhatod! (A kosár fölemelkedik.) Játssza az agyát.

DR. HANS SCHUSCHMANN *hangja*: – Tetpele koschár mekjöt üresch! Az ótvaros kuruc pofádat a rák rohassza le. Te szemét gecí! Baszd az anyádat. Rohadt állat. Azt.

ŐEXCELLENCIÁJA: – A pestis rakja beléd a bibircsókos, redvász faszát, te rohadt labanc! Köpj véreset, okádd a tüdődet magadra, folyjon ki a szemed, te mocsok állat.

DR. HANS SCHUSCHMANN *hangja*: – Étesch úr, trága excellence, akkor mék maratok, fárok részem, hetfen mintenpöl szászalék, rútarany, tollár, tyémánt. Ami fan. Mintenpöl.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Te vagy ott fent a napunk. Tüzes szekéren szállsz fölöttünk, szárnyas paripák röpítenek. Még bárányfelhő se takarja el gyönyörű orcádat, édes testvérem, öcsém és bátyám, drága mindenségem.

A helikopter végig fönt köröz. A zúgása erősebben-gyöngébben folyóvást hallatsz.

Kint felharsan a Rákóczi induló szignálja.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Nem elég a mai lakoma költsége.

Freidl kiejti a kezéből a vajlingot, szétgurul az apró.

FREIDL: – Lakoma?

ŐEXCELLENCIÁJA: – És még a labancot is?

Megafonhang kintről: Ostrom lesz ma délben. Kicsik és nagyok! Öregek és fiatalok! Hölgyek és urak! A gulyáságyúk töltve. A parkban süll az ökör. Jöjjenek, siessenek. Egyenek! A szökőkutakból a kurucok piros vére ömlik. A legjobb kadarka! Őexcellenciája szülőfalujának, a Bács-Kiskun megyei Demizson nagyközség bortermelőinek ajándéka. Kurucok vére. Igyanak! Mindenki ingyen ehet, ingyen ihat! Várja önöket a létmaximum-lakoma. Aki magyar, ide tart! *(Szignál.)* Ingyen étel, ingyen ital korlátlanul ma délben. Őexcellenciája szeretettel várja önöket. A gyermekeknek üdítő. Kicsik és nagyok! Öregek és fiatalok! Hölgyek és urak! Tányérakkal, kanalukkal induljanak kegyetlen rohamra. Ingyen multság a népkertben, a sétálóutcákban, a közparkokban. Süll az ökör! Az ökörben egy birka. A birkában egy bárány. A bárányban egy fácán. A fácánban egy jérce. Létmaximumebéd! Aki magyar, velünk tart. *(A szignál gyakran hallatsz.)*

OTI: – Kicsúszott a kezedből az irányítás, Janókám? Segítek össze... *(Fölpartmentvisolja egy személtlapátra a pénzt és visszaönti a vajlingba.)* Nem is volt benne soha.

FREIDL: – Az események sodra, Oti. *(Iszik egy kortyocskát.)* Most ezt is moshatjuk újra. Mert mindig mást kell csinálni, mint amit szeretnék.

OTI: – Torta is lesz.

FREIDL: – Nem!

OTI: – Én organizáltam.

FREIDL: – A létmini...

Egyik rendőr és a fényes öltönyös maffiózó robog be. A maffiózónál még mindig ott a csokor, leteszi valahová. Nagy zsákokat cipelnek a rendőrrel

közösen, a rendőr egyenruhája pénzfestékes, a zsákból csöpög a vér. Leteszik Motosek elé.

ŐEXCELLENCIÁJA: - Cefre.

MOTOSEK: - Motoros fókát!

ŐEXCELLENCIÁJA: - A többi aranyrúd, Motosek?

EGYIK RENDŐR: - Jelentem, a pénz nem festékes.

MAFFIÓZÓ: - Azt sikerült kivédenünk.

MOTOSEK: - Átöltözni.

ŐEXCELLENCIÁJA: - Az aranyrúd?

MOTOSEK: - A négymilliárd, excellenciád. Mind a négymilliárd?

MAFFIÓZÓ: - Pontosan.

ŐEXCELLENCIÁJA: - Az aranyrúd is kell.

MOTOSEK: - És folyik a véres szar. Tiszta munkát várunk! Őexcellenciája is elégedetlen magukkal.

MAFFIÓZÓ: - Problémák voltak.

MOTOSEK: - Vannak is. Feketemosó, aztán a pipere. Start! Otikám, így szabad beszélni?

OTI: - Így kell.

DR. HANS SCHUSCHMANN *hangja*: - Mekjött nétymilliárt. Tutom. Te schötéppen pfujkáló reszkesch! Hijápa éji fellek naty neked szárnya rád. Mintent tutok. It fan nekem lámpanaty. (*Reflektorozik.*) Ésch fűlmikrofon. Ésch aranyrút! Mék kell. Hetfen szászalék! Mintenpöl hetfen szászalék.

OTI: - Belőlem csak húsz. A köldökömtől combközépig.

DR. HANS SCHUSCHMANN *hangja*: - Nem tschapni pe! Ne lopj matyar. Látom mintenschég! It fagyok.

Freidl Janó a motoros fókával törli a vért. Egyik rendőr és a maffiózó mossa a milliárdokat. Dolgozik a pénzmosoda...

FREIDL: - A létminimumebédet szerettem volna megbeszélni, foglalkozni akartam vele, főleg! Helyette most fókázhatok. A tortát le kell állítani. Krumplileves, rakott kel, alma, Sacher-torta. A létmini.

OTI: - Mi bajod? Lesz egy olyan létminimum-svédasztal, ahol mindenki a kedve szerint kóstolhat létminimumot. De rakott kelre nem tudom neked idehozni Kontz Jenő Alajos urat, Demizson nagyközség legmenőbb milliárdosát. Vagy Abrincsák nagyvállalkozót. Meg a többit. Hát ki fog segíteni a mélyszegényeken? A többi mélyszegény? Különben is angol mintára lesz. Bértorta.

FREIDL: – Nem esszük meg? Akkor minek?

OTI: – Kontraszt! Hogy olyan iszonyú a sorsuk a szegényeknek. A kaviáros palacsintádat fogyaszsd el a létminimum-svédasztal mellett. Ez sokkal súlyosabb üzenet, mint amit te akartál mondani, Janó. Kommunikáció! Lesz például ehető ostyaképes bécsi diótorta. Az ostyaképen Őexcellenciája, amikor fogadja a szegények küldöttségét. Orosz krémtorta, éhező gyerekek az ostyaképen. Kiálló bordákkal! Harapás közben ez megindítja a gazdagokat. És adományoznak. Rákóczi túróst is béreltem. (*Szignál.*) Kossuth kiflit. A létminimumebéd különlegessége. Üveg mögött. Aki meg akarja enni, tripla áron megveheti. A többlet a szegényalapba megy. Olyan rendezvényt a kelkáposztáddal, Janókám, nem lehet összehozni, amelyikkel megszólíthatjuk Demizson testvérvárosát, a Charente megyei Cognac városát Franciaországban.

FREIDL: – Ők is jönnek?

OTI: – Nem. De kínálnak tíz karton konyakot.

FREIDL: – Itt van?

OTI: – Csak menjünk el érte.

FREIDL: – Voltunk?

OTI: – De kiírhatjuk őket, hogy támogatók. Az angol minta jött lábra. Mondtam már. Az ananász.

FREIDL: – Kaptunk? Kitől?

OTI: – Mintát kaptunk. Az angolok béreltek ananászt a lakomáikhoz a tizenhetedik században, olyan drága volt. Egy darab öt-hatezer font. Csak a királyi asztalon fogyott el. Mindenki más bérelte csupán. Ahogy mi a tortát.

Szignál, megafonhang kintről: Délben ostrom. A gulyáságyúk töltve. Kicsik és nagyok! Öregek és fiatalok! Hölgyek és urak! Egyenek és igranak! Őexcellenciája vendégei a mai lakomára. Demizson nagyközség termelői mindenkit várnak étellel és itallal. Demizson ősmagyar falu, amelyet a napóleoni háborúk után nálunk maradt francia katonák alapítottak, Őexcellenciája ősapja, Bourgogne strázsamester és hős bajtársai, akik a burgonyát, a küvé dinkát, a kadarkát a Homokhátságon meghonosították. Éljen soká Őexcellenciája, akit örökké szeretni fogunk. (*Üdvrivalgás hallatszik. A színen lévők is csápolnak, éljeneznek.*) Liberté, Égalité, Fraternité! Demizson! Demizson! Demizson! (*Távolodik a megafonos autó, halkul a hangja, de folyamatosan hallani.*)

ŐEXCELLENCIÁJA: – Eredetileg j-vel írtuk szeretett szülőfalunk nevét, kint, az országúti fatáblán is, Demijon. De Rákosi alatt átváltották. Mindent elvettek, amiből a nyugat szelleme áradt. Visszazárták a szellemet a demizsonba, Motosek.

MOTOSEK: – Borzalmas, excellenciád. El tudom képzelni. És nem fért bele a kurucok vére. A szellem töltötte ki a helyét.

ŐEXCELLENCIÁJA: – A dülőkben a napfény, a talpat melengető, lágy homok, a takaros földcsékek, virágzó gyümölcsösök, borhamisítás közben daloló, szorgos menyecskéink gyöngyös koszorúban, bársonypruszlikban. Még piros krepp-papírból is tudtak kurucok vérét hókuszálni ezer hektószám. A Charente megyei delegáció itt van, Motosek? Cognac polgármestere? Az angoulême-i tűzoltózenekar? Őket imádjuk!

MOTOSEK: – Excellenciád, pszt, bocsánat. A delegáció szót ne használja már. Team, csapat, ez megy ma helyette.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Igazad van, Motosek. Cognac küldötte. Mennyivel is szebb.

MOTOSEK: – Támogatói a lakomának, excellenciád.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Pompás, pompás! Majd fogadjuk őket!

MOTOSEK: – Ha még lesz rá idő. Gyorsulnak az események, megbocsát, excellenciád. Janó, Janó! Hogy álltok?

FREIDL *odarohan*: – Már szinte kész, Motosek úr.

MOTOSEK: – Szinte. *(Benyúl Freidl zsebébe és kivesz egy köteg, még véres százezrest.)* Tízmillió, csak így. Pedig mondtam, hogy mindjárt rovancs, Janókám. Látszólag a közelébe se jártál a feketemosónak.

FREIDL: – A szegények érdekében. Bocsánat.

MOTOSEK: – Mosd tisztára és tedd a többihez.

FREIDL: – Jó.

MOTOSEK: – Még betyárbecsület sincs benned, te bűdös paraszt! Hát befogadtunk, bazmeg, az elitbe.

FREIDL: – Mégis kívül vagyok.

MOTOSEK: – Csodálsz?

A helikopter zúgása fölerősödik.

DR. HANS SCHUSCHMANN *hangja*: – Ellopta pénzemet? Lefejét! Lefejét!

OTI: – Hát halmozott vagy, Janó?

Janó meghúzza a flaskát.

Rendőrautó szirénája hallatszik, fényjelzése pásztázza a színpadot.

EGYIK RENDŐR *még mindig pénzfestékesen, ráteszi a kezét Freidl vállára:* – Különösen nagy értékre elkövetett lopás, sikkasztás, hűtlen kezelés...

MOTOSEK *legyint:* – Hagyd!

EGYIK RENDŐR: – De hát lopott, uram.

MOTOSEK: – Futni hagyjuk.

OTI: – Olyan ciki vagy, hogy el se visznek.

FREIDL *elmossa a tízmilliót:* – Akik a mobilvécéket lopták el, azok bezzeg nem fognak lebukni. *(A másik zsebéből kivész egy marék tízforintos érmét.)* De ezt nem vette észre!

5. JELENET

Gyönyörű, tiszta, női hangon, hangszeres kíséret nélkül, felhangzik a Marseillaise:

Allons, enfants de la Patrie,
Le jour de gloire est arrivé!
Contre nous, de la tyrannie
L'étendard sanglant est levé
Entendez-vous dans les campagnes
Mugir ces féroces soldats!
Ils viennent jusque dans nos bras
Égorger nos fils, nos compagnes!

Aux armes, citoyens!
Formez vos bataillons
Marchons, marchons!
Qu'un sang impur
Abreuve nos sillons! ...

ŐEXCELLENCIÁJA: – Itt vannak a francia követek, Motosek? Eléjük akarnak járulni? Ne várassuk őket.

MOTOSEK: – Demizsonból jönnek hamarosan, excellenciád.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Érkezik szülőfalunk.

Szignál, megafonhang kintről: A lakoma elmarad. Takarodjatok haza! Nem fogtok Őexcellenciája kontójára potyán zabálni. Se a demizsoni őstermelők javait pusztítani ingyen. Fogjátok fülön a kölykeiteket és cibálgátok őket is haza! Amit eddig vedeltetek és zabáltatok, azt az

útkereszteződésekben felállított kilépőkapuknál kell kifizetnetek. Fizetés nélkül senki se távozzon. *(Sznignál.)* Nem lesz tivornya. Takarodjatok a közterületekről! Vigyétek a kölykeiteket is! A kilépőkapuk előtt készítsétek elő a pénztárcátokat és a megfelelő címleteket! Bankkártyát nem fogadunk el. *(Sznignál.)* Elmarad a lakoma...

FREIDL: – Mégis lesz létminimumebéd! Hurrá! *(Megint iszik.)*

OTI: – Mi van kint? *(Kirollerezik.)* Hamar!

Dörömbölnék az ajtókon, beverik az ablakokat, a falakat is majdnem áttöri a dühöngő népség.

ŐEXCELLENCIÁJA: – A többi aranyrúd, Motosek? Megjött? Itt van már? Motosek! Mindent a pánccélerembe! Mi is!

Az egyik falrészt, éppen azt, amelyiken az Őexcellenciájáról festett, hatalmas, aranykeretes portré függ, annyira benyomják, hogy már látszanak a dühöngők, benyúlnak a kezek.

ŐEXCELLENCIÁJA rémülten hátrálva a trónszékbe huppan: – Motosek!

MOTOSEK: – Excellenciád.

ŐEXCELLENCIÁJA: – Segíts!

MOTOSEK: – Jövök.

Futás közben Motosek kinyit egy tapétaajtót. Kezében magasra emelt disznóölő késsel beront Molnár őrmester és Őexcellenciája felé rohan.

MOLNÁR ŐRMESTER: – A nép nevében!

ŐEXCELLENCIÁJA: – Én csak... *(Erőtéljes mozdulattal belekapaszkodik a trónszékbe.)*

Molnár őrmester le akarja szűrni Őexcellenciáját, de mire odaér, a trónus ráomlik Őexcellenciájára, aki meghal alatta. Molnár ott áll fölemelt késsel a halott fölött.

MOTOSEK: – Rumlis nap. Molnár, tálalva! Megafon!

MOLNÁR ŐRMESTER: – Értettem. *(Elteszi a kést, a holttestet kihúzza a trónszék romjai alól, eligazgatja, tiszteleg, kirohan.)* Megafon! Megafon!

Sznignál, megafonhang kintről: Ingyen étel, ingyen ital mindenkinek. Dél van, gyertek! Kezdődik a lakoma. Egyetek, igyatok! Jelentéktelen szervezési hiba zavarta meg az imént a kanálcörgés boldogságát. Helyreállt a rend! *(Sznignál.)* Közeleg az óra csata-riadóra! Mindenkit várnak a lacikonyhák, a csaposok, a pultosok. Nem kell fizetni. Akitől korábban erőszakkal elvették a pénzét, kárpótoljuk. *(Üdörlés, éljenzés.)* Öregek és fiatalok, gyerekek és felnőttek! Gyertek és egyetek, gyertek és igyatok!

Kintről éljenzés. Bőfögve, rőfögve: Azt mondta az öreg Kiss, ne csak együnk, igyunk is! Koccintsunk, sógor! Igyá velem! Az Aranyesó című mulatós melódiáját hozza a szél. A hagymás szaftyát Erős Pistával! Fokhagyma? Ééétvááágy! Egészség! Tunkojjá, tesó! Igyunk, hogy pirosodjunk! Van még buci? Mákos kalács? Csusza! Csusza! Derelye! Szőrös a lány eleje. Igyá, anyukám!...

Egy repedezett malteros láda érkezik a színre, tele aranyrudakkal. Az arannyal megrakott ládát láthatatlan erő tolja előre.

MOTOSEK: – A pénzügyek. A vér. Egyszerre minden.

II. Ramszesz érkezik, teljes fáraói díszben. Molnár őrmester kíséri. Motosek elébük siet.

MOTOSEK: – Excellenciád, dübörgök! Isten hozta Excellenciádat. Már nagyon vártuk. Molnár őrmestert sikerült börtönéből kiszabadítanunk, ami...

II. RAMSZESZ: – Molnár ezredes.

MOTOSEK: – Molnár ezredes úr nélkül...

II. RAMSZESZ: – ...sehol se.

MOTOSEK *előveszi a Hivatalos Közlönyt:* – Bizony. A Hivatalos Közlöny ma reggeli száma szeretettel köszönti, mindannyiunk nevében, II. Ramszesz őexcellenciáját. (*Üdvivalgás, éljenzés.*)

FREIDL *a flaskájával integet:* – Éljen őexcellenciája, II. Ramszesz! Éljen! Éljen!

MOTOSEK: – A személyi hírek között büszkén olvassuk Molnár ezredes úr főtiszti kinevezését. Gratulálok.

II. RAMSZESZ: – Az államkassza, uraim! Azonnal rendbe tenni!

Szignál, megafonhang kintről: Mindenki II. Ramszesz őexcellenciája vendége. Jó étvágyat a lakomához! Fogyjon a pörkölt, folyjon a bor, habzik a sör, előre! II. Ramszesz őexcellenciája mindenkit szívesen lát a nagy lakomán. (*Éljenzés, üdvivalgás.*)

A fényes öltönyös maffiózó leakasztja a falról és kidobja Őexcellenciája portréját.

FÉNYES ÖLTÖNYÖS MAFFIÓZÓ: – Kukába! Goodbye! (*A helyére akasztja II. Ramszesz képét.*)

EGYIK RENDŐR *vigyázzmenetben:* – Ezredes úr, jelentkezem! Falusiak kérnek bebocsátást.

DR. HANS SCHUSCHMANN *hangja és kötélletrán kalimpáló, rövid nadrágos, bakancsos, turistazoknis lába:* – Zúrszahar! Nagy zúrszahar!

Mintik csak it fan zürszahar! Mekint topálásch mintenszét, tscherép-üveg, kapudól, kőrepül, pohármadár! Metyek helikopter fizza. Benne fárok részem. Hetfen szászalék. Mintenschég hetfen szászaléka. Zürszahar! Zürszahar! *(Visszamászik. Helikopterzúgás.)*

II. RAMSZESZ: - Ez meg ki?

MOTOSEK: - Már a nagyapja is itt volt, excellenciás uram. Csak ő még léghajóval.

EGYIK RENDŐR: - Ezredes úr, jelentem, ezek a falusiak nem tágítanak.

MOLNÁR EZREDES: - Jöjjenek!

Sportcipős, gumicsizmás, fényes mackónadrágos, bekecses, kucsmás pacákok, pocakos spinék lépnek be, egyik rendőr bombacsipogóval ellenőrzi őket. A falusiak marmonkannákat, méretes, csiricsaré dobozokat cipelnek. Nagy táblát emelnek magasra:

DEMIJON

+)CB17C)

Óvatosan átlépkednek sorban a hullán és megállnak II. Ramszesz előtt.

MOLNÁR EZREDES: - Egy perc.

II. RAMSZESZ: - Maguk a demizsoni termelők?

FŐPACÁK: - Mi volnánk, excellenciás uram, ajándékot hoznánk, ha meg nem sértenének vele. Korán reggel indultunk...

POCAKOS SPINÉ: - ...hogy ideérjünk délre...

FŐPACÁK: - ...ha elfogadja. Úgy is mint falunk nagy szülöttének legközelebbi harcostársa, a legjobb barátja.

II. RAMSZESZ: - Rakják csak oda!

FŐPACÁK: - Régi dicsőségünk visszaszereztük, excellenciás uram. Falunk nevét újra kiírhatjuk j-vel.

POCAKOS SPINÉ: - És rovásírással is. Szabadok vagyunk!

FŐPACÁK: - Excellenciás uram, hogy Kairó Demizson testvérváro-sa, régi álmunk nekünk. Excellenciád, ha...

MOLNÁR EZREDES: - Oda tegyék a cuccost!

ALPACÁK *megemeli a marmonkannát:* - Bor is van.

FREIDL: - Jó kis demizsoni pörcöt hoztatok, Kálmánkám?

ALPACÁK: - Külön neked csomagoltam, Janókám.

FREIDL: - Erre igyunk. *(Megkínálja alpacákot is a flaskából.)*

A demizsoniak a dobozokkal és a marmonkannákkal körülrakják Őexcellenciája hulláját úgy, hogy ne látszódjék belőle semmi.

FŐPACÁK: – Hát, megvolnánk. Ha Kairó...

II. RAMSZESZ: – Motosek úr, mossák ki ezt a rakomány aranyat!
A falusiak a táblájukkal beállnak az egyik sarokba. Időnként Demizsont és Kairót emlegetik.

II. RAMSZESZ: – Működjön a gazdaság, uraim! Az a legfontosabb.

FREIDL: – Az aprót moshatom, excellenciás uram?

II. RAMSZESZ: – És ez kicsoda?

MOLNÁR EZREDES: – Ez golyóálló.

Oti sisakban, Segway-en érkezik. A karján jelez a multi-sportóra.

OTI: – Úgy semmi olyan nem történt. A bértortát megzabálták. Még szerencse.

MOLNÁR EZREDES: – Az üvegszilánkokkal együtt.

II. RAMSZESZ *a csokrot, amelyet az előző jelenetben a maffiózó tett le, átnyújtja Otinak. Átkaolja Freidl Janó vállát:* – Keljetek egybe! És indulás Kairóba!

FALUSIAK: – Halljátok, Kairó...

II. RAMSZESZ: – Szállodáim vannak a Közel-Keleten. Nászutatokra a II. Ramszesz szállodalánc vip vendégei vagytok, ha nem veszitek tolakodásnak.

FREIDL: – Excellenciás uram! Köszönjük.

OTI: – A fogfehéritőt lemondom.

FREIDL: – Mégis szeretsz!

OTI: – Hans a násznagyunk.

Szignál, megafonhang: Itt vannak a lakodalmások! (Kintről: Éljen az ifjú pár! Éljen...)

Oti fejére fátylat, Freidl nyakába csokornyakkendőt kötnek.

MOTOSEK: – Ablakhoz! Mutassuk meg az ifjú párt!

Oti és Freidl az ablakban integet, csókokat dobál...

II. RAMSZESZ: – Akkor mulassunk! Zene!

Őrült buli indul a Ricsárdgír zenekar koalaszámára. Fönt, a kötélhágcsón Hans két, nagy bakancsos lába ropja.

Járjuk járjuk a koala táncot

Zsöszipló Koala

Esszük esszük az eukaliptuszt

Zsöszipló Koala

Mi nem tartozunk mi nem tartozunk
nem tartozunk sehová
Zsösziplő Koalá
Zsösziplő Koaláááá
Járjuk járjuk a koala táncot
Zsösziplő Koala
Esszük esszük az eukaliptuszt
Zsösziplő Koala

II. Ramszesz int. Mindenki megmerevedik, néma csend.

II. RAMSZESZ: – Pardon. *(A guillotine-hoz megy, felhúzza a bárdot.)*
Így. Sok boldogságot mindenkinek! *(Int, folytatódik a nóta, a buli. Karján a koalával egyet fordul és továbbadja.)*

Megeszünk mi mindent ami jó lehet
Megeszünk mi mindent ami jó lehet
Megeszünk mi mindent ami jó lehet
Megeszünk mi mindent ami jó
Mi nem tartozunk mi nem tartozunk
nem tartozunk sehová
Zsösziplő Koalá
Zsösziplő Koalááááá

Vége

E se tánc?